

[Arbejdsministeren.]

Der har i arbejdsministeriet i nogen tid fundet overvejelse med henblik på indførelse af en ordning som den foreslåede, og spørgsmålet har ligeledes været forhandlet med arbejdsdirektoratet og undervisningsministeriet.

Disse forhandlinger, der er faldet positivt ud, har resulteret i en skitse til en ordning, som både fra arbejdsministeriets og undervisningsministeriets synspunkter kan betragtes som tilfredsstillende, idet en sådan ordning for en del ledige indirekte vil kunne bidrage til at bevare eller stabilisere deres beskæftigelsesmuligheder, samtidig med at den ledige kapacitet på højskolerne udnyttes.

Det er en afgørende forudsætning for ordningens etablering, at der ikke sker en udvanding af kravet om, at det ledige kassemedlem under højskoleopholdet ikke blot står til rådighed for arbejdsmarkedet, men aktivt udfolder bestræbelser for at skaffe sig arbejde. På grund af den nemme adgang til dagblade og telefon under et højskoleophold kan den ledige opfylde disse forudsætninger og også selv være interesseret heri.

Det er samtidig en forudsætning, at højskolerne tilbyder så smidige undervisningsplaner, at et afbrudt ophold ikke er spildt, hvilket netop højskolerne har mulighed for, ligesom disse må acceptere risikoen for, at den ledige må afbryde opholdet for at påbegynde beskæftigelse. En sådan fleksibel form kan accepteres af højskoler, hvorfor ordningen kun vil være gældende for disse.

De ledige arbejdsløshedsforsikrede får ikke adgang til at oppebære den særlige elevstøtte, som man i almindelighed har adgang til at oppebære under højskoleophold.

Den nærmere tilrettelæggelse af ordningen, som forventes iværksat fra 15. oktober 1974, vil blive aftalt mellem arbejdsdirektoratet og undervisningsministeriet, og underretning herom vil blive udsendt såvel til Højskolernes sekretariat og arbejdsløsheds-kasserne som til andre direkte berørte.

Af *Arentoft* (FP) til socialministeren (9. september 1974):

„Ågter ministeren at gribe ind over for udbetaling af sociale ydelser i form af afdrag på stereoanlæg, fagforeningskontingen-

ter o. lign., således at disse ydelser afvises eller i særlige tilfælde betales direkte til diverse kreditorer og ikke til klienterne, der i mange tilfælde anvender midlerne på anden vis?“

(Spm. nr. 418).

Begrundelse.

Spørgsmålet er foranlediget af to artikler i Aarhus Stiftstidende for:

1) 30. august 1974: En ung mand, der var sigtet for indbrud, var ved anholdelsen i besiddelse af 450 kr. I retsmødet erklærede han, at beløbet havde han fået udbetalt på socialkontoret til afdrag på et stereoanlæg købt på konto. En henvendelse til socialkontoret bekræftede dette. Den unge mand er under 17 år og skulle således slet ikke kunne købe på konto.

Det er mig ufatteligt, at der kan gives tilskud af offentlige midler til sådanne indkøb, samt at den unge mand ikke bliver nødsaget til at levere stereoanlægget tilbage, som det ville være sket i „almindelige“ tilfælde.

2) 31. august 1974: Den unge mand, der gav en 15-årig pige morfinbase, så hun blev fundet død på et hotel i Århus, har i retten forklaret, at han fik 200 kr. i København på socialkontoret til at betale fagforeningskontingent for. Han havde 100 kr. tilbage ved ankomsten til Århus til indkøb af morfinbase. Han betalte ikke sit fagforeningskontingent.

Socialminister *Jacob Sørensen*s svar (16. september 1974):

Om det første af de to tilfælde, der ligger til grund for hr. Arentofts spørgsmål, kan jeg oplyse, at der ikke efter de almindelige regler i lov om offentlig forsorg ville kunne ydes hjælp, som det her er sket. Hjælpen er imidlertid ikke ydet efter forsorgsloven, men efter lov om børne- og ungdomsforsorg, der har videre rammer. I den foreliggende sag var der tale om en ung mand, som var under forsorg på grund af tidligere kriminelle forhold. Den bistand, der blev ydet ham, blev givet efter forhandling med hans tilsynsværge med henblik på en resocialisering. Hvis en resocialisering lykkes, vil de beløb, der er ydet for at hjælpe, være givet godt ud. I et arbejde med en resocialisering eller en revalidering er der altid en risiko for, at det formål, man sigter mod, ikke nås,